

Treballar per la pau

Treballar per la pau és una invitació a sortir de la indiferència per esdevenir constructors de concòrdia, començant per nosaltres mateixos i pel nostre entorn, posant en acció la intel·ligència, el cor i els braços. Demana l'esforç de preocupar-nos pels altres, de curar ferides i traumes personals i socials provocats per l'egoisme que divideix, de promoure tots els esforços en concretar la pau.

Nosaltres també podem transformar cada dia en una "jornada de la pau", posant fi a les petites o grans guerres que quotidianament es lliuren al nostre voltant. Per fer realitat aquest somni és important construir xarxes d'amistat i solidaritat, estendre la mà per oferir ajuda, però també per acceptar-la.

Com expliquen Denise i Alessandro: *«Quan ens vam conèixer, ens anava bé junts. Ens vam casar i al començament va ser molt bonic, també ho va ser pel naixement dels fills. Amb el pas del temps van començar els alts i baixos; ja no hi havia cap mena de diàleg entre nosaltres, sinó que tot era objecte de discussió contínua. Vam decidir continuar junts, però quèiem contínuament en els mateixos errors, rancors i confrontaments. Un dia, una parella d'amics ens va proposar de participar en un taller d'ajuda a parelles amb problemes¹. No només vam trobar persones competents i preparades, sinó a més una "família de famílies", amb qui compartir els nostres problemes: ja no estàvem sols! Una llum es va tornar a encendre, però només va ser el primer pas: un cop a casa no va ser fàcil, i de tant en tant tornàvem a caure. Allò que ens ajuda és preocupar-nos de l'altre, amb el compromís de tornar a començar i mantenir-nos en contacte amb aquests nous amics, per anar endavant junts».*

La pau, com diu Chiara Lubich, *«ens demana cor i ulls nous per estimar i veure en els altres candidats a la fraternitat universal».* I afegeix: *«Ens podem preguntar: "També en els veïns buscareu?, també en els companys de feina que entorpeixen la meua carrera?, també amb qui milita en un altre partit polític o és seguidor d'un equip de futbol adversari?, també en les persones de religió o nacionalitat diferents de la meua?". Sí, tothom és el meu germà o la meua germana. La pau comença justament aquí, en la relació que sé establir amb cada proïsme. "El mal neix al cor de l'home – va escriure Iginò Giordani- i, per allunyar el perill de la guerra, cal desterrar l'esperit d'agressió i d'explotació i egoisme del qual prové la guerra: cal reconstruir una consciència"².* I continua Chiara: *"El món canvia si canviem nosaltres, [...] sobretot, posant en relleu allò que ens uneix, podem contribuir a crear una mentalitat de pau i treballar junts pel bé de la humanitat. [...] És l'amor el que a la fi venç, perquè és més fort que qualsevol altra cosa. Provem de viure així aquest mes, per ser llevat d'una nova cultura de pau i de justícia. Veurem renéixer en nosaltres i al nostre voltant una nova humanitat."³*

---

¹ Cf. 10 anys de "Percorsi di luce": <https://www.focolare.org/famiglienuove> (en italià i anglès)

² I. Giordani, L'inutilitat della guerra, Roma 2003, p. 111

³ Cf. C. Lubich, Paraula de Vida gener 2004, Ciudad Nueva n. 405(1/2004), pg. 22-23